

ת"פ (באר שבע) 17534-08-20 - מדינת ישראל נ' שמעון דוד יפרח

ת"פ (באר-שבע) 17534-08-20 - מדינת ישראל נ' שמעון דוד יפרחשלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 17534-08-20

מדינת ישראל

נגד

שמעון דוד יפרח

ע"י ב"כ עו"ד עמית רוזנצוויג

בית משפט השלום בבאר-שבע

[17.06.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת גניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 07.01.20 בשעה 11:00 או בסמוך לכך במרכז "צים" ברחוב בעלי המלאכה בנתיבות, הנאשם גנב מתוך רכב השייך למתלוננת ארנק שהכיל ₪ 800 ותכשיטים (להלן: הארנק), בכך שהכניס את ידיו דרך חלון הרכב שהושאר פתוח.
3. ביום 26.02.23 הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו, יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, שבמסגרתו, לבקשת ב"כ הנאשם, תיבחן גם אפשרות ביטול ההרשעה, ולאחר קבלת התסקיר הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי. תסקיר שירות המבחן
4. בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירים - האחד ביום 29.09.23 והשני ביום 10.01.24 לאחר ניסיון שנעשה לשלב את הנאשם בהליך טיפולי.
5. מתסקיר מיום 29.09.23 עולה כי הנאשם בן 38, נשוי, מתגורר עם משפחתו בעיר נתיבות ומנהל חנות למסיבות ימי הולדת ואירועים מזה כשנתיים. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, המסגרת המשפחתית בה גדל, התבגרותו וקשיים שהתמודד עימם במהלך חייו.
6. שירות המבחן עמד בתסקירו על ההיסטוריה העבריינית של הנאשם וציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לחובתו 11 קנסות תעבורתיים, תיאר שימוש אינטנסיבי באלכוהול בתדירות יומית למשך כמספר שבועות בעת משבר זוגיות שחוה בעבר, תיאר צריכת סמים מסוג קנבואידים מגיל 14 בתדירות מזדמנת, בגיל 17 החל שימוש אינטנסיבי בסמים מסוג קנבואידים וסמים מסוגים שונים בסופי שבוע ובגיל 30 החלה התמכרות לאופיאטים ובפרט קוקאין ומדבקות פנטיל. הנאשם שלל מעורבות בתחום ההימורים.
7. בהתאם לתסקיר הנאשם השתלב לאחר ביצוע העבירה באשפוזית לגמילה מסמים ולאחריה נקלט בקהילה הטיפולית "רוח במדבר" ממנה נשר לאחר תקופה של כחודש ימים. הנאשם זומן ל - 4 בדיקות שתן לגילוי שרידי סם. מתוך 4 בדיקות, בדיקה אחת יצאה חיובית.

8. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם הודה בביצוע העבירה ותלה סיבת הגניבה בכך שהיה תחת השפעת סמים. לטענתו, הגיע עם אחותו למתחם "צים סנטר" ולאחר שחנו וירדו מהרכב הלך הנאשם לכיוון רכבה של המתלוננת ונטל את התיק שהיה שם. שירות המבחן ציין כי באירוע העבירה באים לידי ביטוי מאפייני התנהגות אימפולסיביים, ללא הפעלת שיקול דעת מעמיק ומבלי לקבל החלטות נכונות ומושכלות תוך בחינה של מרחב אלטרנטיבות לפעולה.
9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ניהל לאורך חייו אורח חיים התמכרותי ושולי סביב השימוש בסמים, גדל מגיל צעיר בתחושה של נטישה, בדידות וחוסר שייכות ולכן חבר לחברה שולית ומצא בחומרים משני תודעה ואופיאטים מסגרת שייכות כדרך התמודדות. עוד התרשם שירות המבחן מקושי לדחות סיפוקים, קושי להציב לעצמו גבולות פנימיים וקושי בעמידה בגבולות חיזוניים. מאידך, שירות המבחן התרשם, בין היתר לאחר שיחה עם בת זוגו, כי הנאשם ערך חשיבה מחודשת לאחר שנים של התמכרות וכי הוא עושה מאמצים לנהל חיי משפחה תקינים ולשמש דמות הורה מעורבת, לגלות מסירות בעבודה ולפרנס את משפחתו.
10. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי במרכז חוסן בעירו. שירות המבחן הביע ספק רב באשר להתאמתו למסגרת זו נוכח העובדה שהוא למעשה לא עבר טיפול בתחום הסמים ולאור התרשמות מנטייתו לייפות ולטשטש את מצבו בתחום ההתמכרות לסמים ולייחס את הטיפול שעבר במשך כחודש ימים בקהילה כטיפול שסייע לו להתמיד בגמילה פיזית לאורך זמן. חרף האמור, הנאשם השתלב בתכנית טיפולית ביחידה להתמכרות בנתיבות לתקופת ניסיון של שלושה חודשים במסגרתה נבחן מצבו בתחום הסמים.
11. בתום תקופת הניסיון צוינה בתסקיר מיום 10.01.24 התרשמות היחידה להתמכרות, שהנאשם נוטה להפחית ולטשטש ביחס למצבו בתחום הסמים וזקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית יותר.
12. הנאשם שלל נזקקות טיפולית ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו או בהמלצה לסיום ההליך ללא הרשעה והמליץ להשית על הנאשם ענישה מרתיעה בעלת מסר חד משמעי בדמות מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות. ראיות לעונש
13. המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.
14. ב"כ הנאשם הגיש אישור ממרכז טיפולי - רוחני להתמכרויות על שהיית הנאשם במרכז בין התאריכים 14.1.20-4.2.20 ודוח סיכום טיפול מהקהילה השיקומית "רוח מדבר" ממנו עולה שהנאשם נקלט בקהילה ביום 9.2.20 ונשר ממנה ביום 15.03.20 כדי להיות קרוב למשפחתו. טענות הצדדים לעניין העונש:
15. ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לתמיכה בעמדתו העונשית ב"כ המאשימה הפנה למספר גזרי דין, אתייחס לחלקם בהמשך.
16. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעים בעבירות הגניבה, על התוצאות הקשות הנובעות מביצוע העבירות ועל הצורך בהתמודדות עם עבירות אלו בצורה אפקטיבית כדי למנוע את התפשטותן.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ב"כ המאשימה ביקש להתחשב בין היתר בעובדה שהנאשם ביצע את עבירת הגניבה לאור יום במקום בו אחרים יכולים להבחין במעשה, נסיבות שיש בהן ללמד על תעוזה ועל העדר גבולות ומגבלות.
18. כמו כן, ב"כ המאשימה הפנה לגורמי הסיכון אותם מנה שירות המבחן: הנאשם בעל קושי לדחות סיפוקים; מתקשה להציג לעצמו גבולות פנימיים להתנהגותו ולעמוד בגבולות חיזוניים; מקבל החלטות אימפולסיביות ללא הפעלת שיקול דעת מעמיק; נוטה להפחית ולטשטש את מצבו בתחום הסמים וזקוק לטיפול במסגרת אינטנסיבית.
19. בתוך המתחם המאשימה עתרה למאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי משמעותי למתלוננת והתחייבות.
20. באשר לבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו ב"כ המאשימה טען כי לא הוכחו התנאים הקבועים בהלכת כתב לסיום הליך ללא הרשעה - נסיבות העבירה הן חמורות ואינן מאפשרות את ביטול ההרשעה ולא הוכחה פגיעה אפשרית בתעסוקתו ובשיקומו מקום בו הנאשם כלל לא מעוניין בטיפול. ביחס לטענת הנאשם שהוא עבר הליך טיפולי ונגמל משימוש בסמים ולמסמכים שהוא הגיש (נ/1) נטען כי במסמך מהמרכז הטיפולי להתמכרויות אין כל התייחסות לטיפול שהנאשם עבר. לגבי המסמך מקהילת "רוח במדבר" נטען כי הנאשם פרש מהקהילה הטיפולית לאחר כחודש ימים בלבד, כפי שגם עולה מהתסקיר, ויש ליתן לכך משקל.
21. ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעת הנאשם בדין לאור רצון הנאשם ללמוד תואר במנהל עסקים ולהרחיב את העסק שלו ועל מנת שהרשעה לא תעמוד לו לרועץ ותסב לו נזק קונקרטי. לחילופין ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין העונש ולהשית על הנאשם מאסר על תנאי.
22. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה שהעבירה בוצעה בתקופה בה הנאשם חווה משבר זוגיות והתגרר מחוץ לביתו, תחת השפעת אלכוהול וסמים. כשבוע לאחר ביצוע העבירה הנאשם נרשם מיוזמתו לאשפוזית גמילה מסמים, סיים את הטיפול בהצלחה לאחר 3 שבועות לאחר שבדיקות שתן לגילוי שרידי סם שמסר יצאו נקיות ובהמשך נרשם מיוזמתו לקהילת "רוח במדבר". נטען כי בניגוד לנטען בתסקיר שירות המבחן הנאשם שהה בקהילת "רוח במדבר" כחודשיים וחצי (טענה שלא עולה בקנה אחד עם מסמך שהנאשם עצמו הגיש מקהילת "רוח במדבר" ממנו עולה כאמור כי הנאשם נקלט בקהילה בתאריך 09.02.20 ועזב את הקהילה בתאריך 15.03.20).
23. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה שהנאשם בן 38, נעדר עבר פלילי, חלפו כ-4 שנים ממועד ביצוע העבירה בהן הנאשם השתקם, לא משתמש בסמים, מנהל עסק ובבעלותו רכב חדש. לטענת הסנגור, הנאשם סירב לטיפול במסגרת שירות המבחן לאור העובדה שסיים טיפול באשפוזית לאחר אירוע העבירה ולא ראה צורך בטיפול נוסף. יצוין שוב כי טענת הסנגור לפיה הנאשם נקי מסמים לא תואמת את ממצאי בדיקות השתן שביצע הנאשם במסגרת שירות המבחן לפיהם בדיקה 1 מתוך 4 בדיקות יצאה חיובית.
24. הנאשם בדבריו לעונש, טען שביצע את העבירה בתקופה קשה בחייו בה התגרר מחוץ לבית והיה חסר אוניס. לטענתו, לקח את הארנק מחלון רכב פתוח מבלי שפרץ לרכב ומיד קיבל אחריות על ביצוע העבירה, הלך מיוזמתו לתחנת המשטרה להתוודות ואף ביקש לשוחח עם המתלוננת. לדבריו, ביקש מיוזמתו להשתלב בטיפול במסגרת אשפוזית. הנאשם סיפר כי הוא בן יחיד ולו 6 אחיות, גר בנתיבות ומשפחתו מתגוררת בצפון, מנהל אורח חיים רגיל ושואף לחיים נורמטיביים. הנאשם טען כי ברצונו להתחיל ללמוד והרשעה פלילית תפגע לו בקידום. דיון והכרעה:
- דין הבקשה לביטול הרשעתו של הנאשם - להידחות:

25. סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי משהוכחה אשמתו של נאשם בביצוע עבירה פלילית, יש להרשיעו. סעיף 71 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וסעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982 קובעים את המסגרת הנורמטיבית, המאפשרת לבית המשפט להימנע מהרשעתו של אדם, אף אם נמצא כי הוא עבר עבירה פלילית.
26. ההלכה הפסוקה קבעה כי הימנעות מהרשעה היא החריג שבחריגים. בהתאם לפסיקה, בית המשפט יחרוג מכלל הרשעת נאשמים שנמצאו אשמים רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (נבו), 21.8.85).
27. בע"פ 9893/06 אסנת לאופר נ' מדינת ישראל (נבו, 31.12.07) בית המשפט הבהיר כי סיום הליך ללא הרשעה פלילית יהיה: "במצבים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי...".
28. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 342, 337 (להלן: הלכת כתב) בית המשפט קבע שני תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים". מן הכלל אל הפרט -
29. יישום המבחנים שנקבעו בהלכת כתב בענייננו מוביל למסקנה כי עניינו של הנאשם אינו נמנה על אותם מקרים חריגים שקיימת בהם הצדקה להימנעות מהרשעה לאור נסיבות ביצוע העבירה ומשהנאשם לא עמד בנטל להוכיח פגיעה מוחשית בפרנסתו ובשיקומו.
30. באשר לנסיבות ביצוע העבירה - הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי, ביצע את העבירה ללא תכום, ללא הכנה, ללא כלים מיוחדים ומבלי לגרום נזק לרכב, מדובר בעבירת גניבה של רכוש רב ערך (800 ₪ ותכשיטים) מתוך כוונה לשלול את הרכוש שלילת קבע, שבוצעה לאור יום במרכז מסחרי, שסביר שהוא הומה אדם, תוך הפגנת תעוזה רבה ועם פוטנציאל הסתבכות גדול.
- כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם זקוק לטיפול במסגרת אינטנסיבית, אך הוא נוטה להפחית ולטשטש את מצבו בתחום הסמים ומסרב להליך טיפולי. במצב זה קיים סיכון להישנות עבירות מצידו.
31. נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו והסיכון להישנות עבירות על רקע סירוב הנאשם לעבור הליך טיפולי משמעותי, אינן מאפשרות את סיום ההליך ללא הרשעה.
32. למעלה מן הדרוש, הנאשם אף לא הוכיח שהרשעה בדין עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו - הנאשם הביע חשש לפגיעה באפשרות קידום העסק שלו אם תיוותר הרשעתו וחשש מפגיעה באפשרותו להתחיל לימודים אקדמיים בעתיד, ככל שיחליט לעשות כן, אך לא הצביע על נזק קונקרטי ומוחשי שעלול להיגרם לו ולא צירף אסמכתאות לטענה לפגיעה אפשרית. האמור נכון הן ביחס לאפשרות פגיעה בתעסוקתו, שפוחתת בהיותו בעל עסק עצמאי, והן ביחס לאפשרות התאורטית שיחליט לממש את רצונו בעתיד ולהירשם ללימודים.
33. בפסיקה עניפה של בתי המשפט נקבע כי אין די באמירות בעלמא ובפגיעה אפשרית בפוטנציאל תעסוקתי עתידי כדי להימנע מהרשעה. בעפ"ג 10722-09-22 אוהד ישראל כוכבי נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.12.22), עמד בית המשפט על כך ש"בבוא ביהמ"ש לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי ואין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד".

34. לאור האמור לעיל, לא מצאתי לבטל הרשעתו של הנאשם. אף בתסקיר שירות המבחן אין המלצה להימנע מהרשעת הנאשם.
קביעת מתחם העונש ההולם -
35. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה ובנסיבות המקרה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.
36. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
37. הערכים החברתיים שנפגעו: עבירות גניבה פוגעות בתחושת הביטחון ושלוות הנפש של הציבור, החש כי רכוש הפך להפקר; הן פוגעות ביכולת הציבור לממש את זכויותיו ברכושו; הן מצריכות עלויות התמגנות נוספות ופוגעות בשלטון החוק.
38. בדנ"פ 2334/09 ישראל פרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.05.11), בית המשפט העליון עמד על חשיבות ההגנה על זכות הקניין:
"האיסור על גניבה הוא מן האיסורים הבסיסיים שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד מימים ימימה. איסור זה מקורו בהגנה על זכות הקניין, המוחזקת כזכות חוקתית של הפרט. ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והיא הניצבת בליבה של עבירת הגניבה".
39. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו: נוכח העובדה שהעבירה בוצעה לאור יום, במרכז מסחרי, שסביר שהיה הומה אדם ונגנב רכוש יקר ומנגד העובדה כי לא עולה אינדיקציה לפיה קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה, העבירה לא בוצעה בתחום רב, לא נעשה שימוש בכלים ולא נגרם נזק (הרכוש הושב לבעליו), מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה בינונית.
40. מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות גניבה מלמדת כי בעבירות דומות הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:
רע"פ 62571/11 מוחמד בדר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.10.11), אליו הפנה ב"כ המאשימה: הנאשם הורשע בעבירות התפרצות לרכב, פירוק רכב וגניבה מרכב. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל והנאשם נדון למאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים ויום בגין כל העבירות. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.
- עפ"ג (חי') 20738-08-14 מדינת ישראל נ' נאדר אבו חאטום (פורסם בנבו, 27.08.14), אליו הפנה ב"כ המאשימה: הנאשם הורשע בשני כתבי אישום שונים שצורפו בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובעבירה של גניבה מרכב. ע"פ כתב האישום הראשון הנאשם פרץ לרכב בכך שהשליך אבן, ניפץ את שמשות הרכב, השחיל בפתח שנוצר את פלג גופו העליון וגנב תיק שהכיל מגבת, מסמכים אישיים ומעיל. ע"פ כתב האישום השני כשלושה שבועות לאחר הפריצה פרץ הנאשם לרכב נוסף באותה השיטה, עוברי אורח הבחינו בו והוא נמלט מבלי שנטל חפצים שהיו ברכב. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי מתחם הענישה בכל אחת מהעבירות נע בין 6-12 חודשי מאסר. לאור עברו הפלילי של הנאשם ונסיבותיו האישיות בית המשפט גזר שבעה חודשי מאסר בפועל בגין האישום הראשון וחמישה חודשי מאסר בפועל בגין האישום השני במצטבר.

עפ"ג (ירושלים) 37300-11-22 מחמד סלים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.12.22): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב לאחר שהכניס ידו דרך חלון הרכב, פתח את הדלת הקדמית על ידי משיכת ידית הפתיחה הפנימית וגנב מכשיר אייפון 8 חדש שהיה בקופסה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין חודש ועד 8 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם חודש ויום מאסר בפועל לאור עברו הפלילי של הנאשם, מצבו הבריאותי והשיהוי בהגשת כתב האישום. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ (ירושלים) 31889-09-14 מדינת ישראל נ' יעקב שבו (פורסם בנבו, 16.11.14): הנאשם הורשע בשני כתבי אישום שונים שצורפו בעבירות התפרצות לרכב, גניבה וגניבה בידי עובד. ע"פ כתב האישום הרלבנטי לגניבה, הנאשם גנב מרכב המתלוננים מכשיר נייד, כאשר הכניס ידו לתוך חלון הרכב שהושאר פתוח ולקח את המכשיר שהיה מונח על המושב ברכב. בית המשפט קבע מתחם ענישה לאירוע הגניבה שנע בין עונש מאסר בפועל למשך תקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. לאור עבר פלילי עשיר בעבירות מגוונות ודומות, נסיבות חייו של הנאשם ושימוש בסמים כרקע לביצוע העבירות נגזרו על הנאשם בגין כל העבירות 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ת"פ 54060-11-15 משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' יוסף נשאו (פורסם בנבו, 24.02.16): הנאשם הורשע בעבירת גניבה מרכב והסגת גבול פלילית לאחר שהכניס ידו ופלג גופו העליון לחלונות רכב שהושארו פתוחים וגנב תיק גב המכיל מחשב נייד, ספר, מחברת, כבלים ומכשיר טלפון סלולארי מסוג אייפון 4 עם מסך שבור. העבירות בוצעו על רקע התמכרות הנאשם לסמים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין צו של"צ ועד שנת מאסר. לאור עבר פלילי עשיר בעבירות דומות, מאסר תלוי כנגד הנאשם ונטילת אחריות נגזרו על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר (סה"כ 11 חודשי מאסר) ועונשים נלווים.

ת"פ (קריות) 59149-08-23 מדינת ישראל נ' משה יוסף רוימי (פורסם בנבו, 30.10.23): הנאשם הורשע בעבירות גניבה מרכב והסגת גבול פלילית לאחר שהכניס את פלג גופו העליון לחלון רכב פתוח וגנב סך של 22,800 ₪ שהיו מונחים על המושב הקדמי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל. לאור עבר פלילי עשיר בעבירות דומות, מצבו הרפואי של הנאשם, הודאתו בהזדמנות הראשונה ונטילת אחריות נגזרו על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

41. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו - במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה התחשבתי בעובדה שהנאשם ביצע את העבירה לאור יום במקום הומה אדם, נסיבות שמלמדות על תעוזה, קור רוח והעדר מורא מהחוק. נתתי דעתי למניע לביצוע העבירה - התמכרות לסמים ולשווי הגניבה הכולל כסף בסך 800 ש"ח ותכשיטים. מנגד התחשבתי בעובדה שהעבירה לא בוצעה בתחכום רב, הנאשם הכניס ידיו דרך חלון הרכב שהושאר פתוח מבלי לפרוץ את הרכב, למעשיו לא קדם תכנון מוקדם, לא נגרם נזק לרכב והנאשם השיב את הרכוש הגנוב.

42. בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע כפי שטענה ב"כ המאשימה בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, קנס, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה.

43. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התחשבתי בכך שאין לנאשם הרשעות קודמות וזוהי הפעם הראשונה בה הוא נותן את הדין בפלילים, התחשבתי בנסיבות חייו כמפורט בתסקיר שירות המבחן, בהודאה שנמסרה בהזדמנות הראשונה ובלקיחת האחריות. מנגד התחשבתי בקביעת שירות המבחן שהנאשם לא עבר הליך טיפולי משמעותי בתחום הסמים. ממסמכים שהוא הגיש עולה כי הוא היה 3 שבועות באשפוזים ו- 5 שבועות נוספים בקהילה טיפולית ממנה הוא פרש לפני סיום ההליך. הנאשם טען שהוא חדל משימוש בסמים, אולם בדיקת שתן 1 מתוך 4 שביצע לגילוי שרידי סם, יצאה חיובית.
44. במקרים המתאימים ניתן לחרוג ממתחם העונש בין אם לקולא מטעמי שיקום ובין אם לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור (סעיפים 40 ד(א) ו-40 ג(ב) לחוק העונשין).
45. בענייננו הנאשם לא עבר הליך שיקומי, לפיכך לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם. לאור המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה שפירטתי ועתירתם המשותפת של ב"כ הצדדים להשית על הנאשם מאסר מותנה, מצאתי להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם - מאסר על תנאי וזאת לתקופה ממושכת לשם הרתעה מביצוע עבירות דומות בעתיד. התוצאה
46. בשים לב למתחם העונש ההולם ולנסיבות לקולא ולחומרא שפירטתי לעיל, שנוגעות ואינן נוגעות לביצוע העבירה, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג עוון.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. קנס כספי בסך ₪ 1,000 או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.08.24 ובכל 01 לחודש שלאחריו.
- ד. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 1,500. הפיצוי ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.08.24 ובכל 01 בחודש שלאחריו.
- לא יעמוד הנאשם באחד מהשיעורים שנקבעו במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי. מובהרות לנאשם הוראות החוק לפיהן כל סכום שישולם ייזקף תחילה לטובת הפיצוי, ורק לאחר תשלום הפיצוי במלואו ייזקף לטובת הקנס. את הקנס והפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- יתשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה.
- יתשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.
- יתשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).
- ה. התחייבות בסך ₪ 2,000 שלא יעבור עבירת רכוש במשך 3 שנים מהיום. זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע. ניתן היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, במעמד הצדדים.